

vyhláškou presidenta zemské politické správy v Praze ze 23. června 1919 č. 28 z. zák. Podle něho jest dovoleno lékařům vybíratí od pacientů léčených na I. a II. ošetrovací třídě normální poplatky u středního stavu a minimální u méně zámožných. Ty jsou ustanoveny v tarifu. Vyšší honoráře může požadovati lékař jen u zvlášť zámožných. Z toho jest zřejmo, že se lékařův nárok řídí stavem pacienta. Za břišní operace je ustanoven normální honorář 300 Kč, minimální 100 Kč. Lze připustiti, že žalobce jako řemeslník patří do středního hospodářského stavu. Operující lékař by podle tarifu byl oprávněn žádati na něm honorář 300 Kč. Žádá-li více, jedná proti předpisu. Pak jest ovšem žalovaný povinen nahraditi žalobci jen tento honorář. Nižší soudy však ustanovily honorář s ohledem na majetkové poměry žalovaného na 2.500 Kč. Žalovaný nebyl operován a není v žádném právním poměru k operujícímu lékaři, nýbrž k žalobci. Jeho majetkové poměry jsou rozhodné pro ustanovení výšky lékařova honoráře. Protože jest povinen nahraditi žalobci jen tolik, kolik tento podle onoho předpisu je povinen dáti lékaři, nejvýše 300 Kč, bylo dovolání v tomto bodu vyhověti a přisouditi žalobci jen náhradu 300 Kč. Tím se zmenšuje celková výše náhrady na 21.922 Kč 40 h.

Čís. 10184.

Objednatel, rozhodnuvší se pro přiměřenou slevu z platu se zachováním smlouvy, nemůže změnití volbu a domáhati se opravy díla, nanejvýš, kdyby se oprava minula s cílem. Odmítl-li podnikatel opravu a žádal-li, by objednatel (obec) podal do nepříznivého vyřízení správního úřadu stížnost, přestala ochota objednatele, spokojiti se s opravou, býti pro něho závaznou.

(Rozh. ze dne 27. září 1930, Rv I 1853/29).

Ing. K. vypracoval hospodářský plán pro žalovanou obec, za nějž mu žalovaná zaplatila honorář až na 4.000 Kč. Ing. K. postoupil nárok na nedoplatek honoráře žalobci, jenž ho proti žalované zažaloval. Žalovaná namítla započtením vzájemnou pohledávku 5.000 Kč, jež zaplatila Ing. H-ovi za opravu plánu dodaného Ing. K-em, ježto plán byl vadný. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Odvolací soud zjistil, že hospodářský plán zhotovený dovolatelovým postupitelem Ing. K-em byl tak vadný, že bylo vyloučeno, by byl schválen. Tím vzešla pro žalovanou možnost volby. Mohla buď ustoupiti od smlouvy, nebo žádati opravu, kdyby nevyžadovala nepoměrný náklad, nebo žádati přiměřenou slevu z platu. Odvolací soud zjistil, že se žalovaná rozhodla pro přiměřené snížení odměny, kterou také v rozepři uplatnila tím, že to, co vynaložila na opravu, namítla započtením. Právní názor dovolatelův, že žalovaná byla povinna, chtějíc dáti plán

opravit, by jej dala opravit jeho postupiteli Ing. K-ovi, nemá opory v zákoně. Vykonavši volbu podle § 1167 obč. zák. a rozhodnuvši se pro přiměřenou slevu z platu se zachováním smlouvy, nemohla žalovaná volbu změnit a dožadovati se opravy hospodářského plánu, nanejmen tento plán byl podle zjištění soudů nižších stolic tak neúplný a vadný, že dodatečnou opravou nemohl býti celek řádně zhodnocen a nebylo naděje, že by stížnost do výměru okresní správy politické mohla se setkat s úspěchem. Dovolatel nedbá doslovu zákona, podle něhož (§ 1167 obč. zák.) lze opravu žádati jen, kdyby nevyžadovala nepoměrný náklad. Zajisté opravu nemůže žádati ani tehdy, kdyby se musila minouti s cílem, kdyby ve skutečnosti nešlo o opravu, nýbrž o úplné přepracování, vlastně o nový hospodářský plán. Za tohoto stavu nemůže dovolatel těžit z toho, že žalovaná obec zaslala původně dovolatelovu postupiteli Ing. K-ovi zamítavé rozhodnutí okresní správy politické s výzvou, by hospodářský plán do lhůty v rozhodnutí uvedené náležitě upravil a řádně doplnil. Bylo zjištěno, že Ing. K., byv zpraven o vadách elaborátu, odmítl vykonati opravu a žádal, by žalovaná podala do rozhodnutí okresní politické správy stížnost. Tím ochota žalované, spokojiti se s opravou, přestala býti pro ni závaznou a nesmělo jí nic brániti, by nevykonala po tomto odmítnutí volbu podle § 1167 obč. zák., kterou, jak jest zjištěno, skutečně vykonala, rozhodnuvši se pro přiměřenou slevu z platu. Dovolatel nemůže těžit ani z toho, že žalovaná nepodala stížnost do zamítavého rozhodnutí okresní politické správy. Bylo zjištěno, že žalovaná zaplatila Ing. K-ovi za jeho hospodářský plán 19.635 Kč 78 h, a že Ing. H. vyhotovil týž plán, ale příslušným úřadem schválený, asi za 5.000 Kč, že tedy podle znalce Ing. F-a mohla býti požadována od Ing. K-a práce prvotřídní. Za ni nelze považovati hospodářský plán stížený zjištěnými vadami, a nelze ukládati žalované za povinnost v zákoně ani opory nemající, by s takovým plánem nastupovala pořad stolic.

Čís. 10185.

Schválení zboží podle čl. 347, druhý odstavec, obch. zák. není vzdáním se nároku na náhradu škody z porušení příkazu o způsobu balení.

(Rozh. ze dne 27. září 1930, Rv I 1945/29).

Proti žalobě o nedoplatku kupní ceny za vejce zaslaná v lednu 1929, namítla žalovaná firma nanejmen, že žalobkyně nevyhověla jejímu příkazu, by vejce byla náležitě opatřena proti mrazu. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Soud první stolice došel k přesvědčení, že nedostatečným balením zaviněna byla škoda znehodnocením a že jest tu příčinná souvislost. Ze znaleckého posudku vyplývá, že v souzeném případě nešlo o zimní balení, při němž vejce nezmrzly, nýbrž o nedostatečné (lehkomyslné) balení. Ano zavinění nebo spoluzavinění žalované nebylo namítáno, neměl ani soud důvod